

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΔΡΑΣΗ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ - ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ - ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ

ΕΤΟΣ 2013 / ΤΕΥΧΟΣ 3

Αθανάσιος Δράγιος,

*Συμβολαιογράφος Αθηνών, Μέλος
του Διοικητικού Συμβουλίου του
Συμβολαιογραφικού Συλλόγου
Εφετείων Αθηνών - Πειραιώς - Αιγαίου
και Δωδεκανήσου*

*Ο θεσμός της διαμεσολάβησης
στην Ελλάδα*

*Η πρόκληση για ένα νέο εναλλακτικό
τρόπο επίλυσης αστικών και εμπορικών
διαφορών*

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΝΑΤΥΠΟ

Αθανάσιος Δράγιος

*Συμβολαιογράφος Αθηνών, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου
του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών - Πειραιώς - Αιγαίου
και Δωδεκανήσου*

Ο θεσμός της διαμεσολάβησης στην Ελλάδα Η πρόκληση για ένα νέο εναλλακτικό τρόπο επίλυσης αστικών και εμπορικών διαφορών

*Ανάτυπο από την «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ»
Τεύχος 3 / Έτος 2013*

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μαυρομιχάλη 23, 106 80 Αθήνα • Τηλ.: 210 3678 800 • Fax: 210 3678 819
<http://www.nb.org> • e-mail: info@nb.org

Ο θεσμός της διαμεσολάβησης στην Ελλάδα

Η πρόκληση για ένα νέο εναλλακτικό τρόπο επίλυσης αστικών και εμπορικών διαφορών

Αθανάσιος Δράγιος, Συμβολαιογράφος Αθηνών, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών - Πειραιώς - Αιγαίου και Δωδεκανήσου

Στο άρθρο αυτό, μετά την καταγραφή του υφιστάμενου νομικού πλαισίου που διέπει το θεσμό της διαμεσολάβησης, σκιαγραφείται η έννοια της διαμεσολάβησης και η ακολουθούμενη διαδικασία που τηρείται συνήθως, τονίζονται τα πλεονεκτήματα που έχουν οι ενδιαφερόμενοι για να προσφύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, αναφέρονται τα αποτελέσματα της διαμεσολάβησης καθώς και το πεδίο εφαρμογής που τυγχάνει αυτή και τέλος, γίνεται αναφορά στον Ευρωπαϊκό Κώδικα Δεοντολογίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

1. Νομικό πλαίσιο
 - A. Κοινοτικό νομικό πλαίσιο
 - B. Εθνικό νομικό πλαίσιο
2. Έννοια – Ορισμός διαμεσολάβησης
3. Προσφυγή στη διαμεσολάβηση
4. Διαδικασία διαμεσολάβησης – Μέθοδος
5. Ευρωπαϊκός Κώδικας Δεοντολογίας για διαμεσολαβητές
 - A. Αρχές που διέπουν τη διαμεσολάβηση και τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές
 - B. Προσόντα, διορισμός και αμοιβή των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών
6. Αποτελέσματα της διαμεσολάβησης
7. Πεδίο εφαρμογής
8. Πλεονεκτήματα
9. Ενέργειες για ενημέρωση και προώθηση του θεσμού της διαμεσολάβησης

II. Επίλογος - Συμπεράσματα

I. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Στο πνεύμα της ευκολότερης πρόσβασης στην απονομή δικαιοσύνης που διακηρύσσεται στους καταστατικούς χάρτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που περιλαμβάνει τη δυνατότητα πρόσβασης στην τακτική δικαιοσύνη, κινείται η προσπάθεια προώθησης εξωδικαστικών μεθόδων για την επίλυση των αστικών και εμπορικών διαφορών.

Τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο λειτουργίας της Ένωσης, καταβάλλουν συνεχόμενες προσπάθειες για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η δε βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη, αποτελούσε πάντοτε το ζητούμενο στην προσπάθεια δημιουργίας ενός χώρου δικαίου.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι ότι η ενθάρρυνση της προσφυγής στη διαμεσολάβηση καθώς και σε άλλες μορφές εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, όχι μόνο διευκολύνει την επίλυσή τους, αλλά ταυτόχρονα συμβάλλει στην αποφυγή του άγχους, της απώλειας χρόνου και του οικονομικού κόστους που συνεπάγεται η προσφυγή στα δικαστήρια για την επίλυση διαφορών. Κατ' επέκταση, οι πολίτες διασφαλίζουν την δυνατότητα και τη βοήθεια να διαφυλάξουν με ουσιαστικό τρόπο τα έννομα δικαιώματά τους στον ελάχιστο δυνατό χρόνο, με το ελάχιστο δυνατό κόστος και χωρίς να συνωστίζονται οι υποθέσεις στα δικαστήρια.

Τον Απρίλιο του 2002, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε ένα έγγραφο προς συζήτηση σχετικά με τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης διαφορών.

Τον Ιούλιο του 2004, η Επιτροπή μεθόδευσε τη θέση σε εφαρμογή ενός «κώδικα δεοντολογίας για τους διαμεσολαβητές», ο οποίος εγκρίθηκε και υιοθετήθηκε από μεγάλο αριθμό εμπειρογνομόνων του τομέα της διαμεσολάβησης, ενώ τον Οκτώβριο του 2004 η Επιτροπή

ενέκρινε και υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο σχέδιο οδηγίας - πλαισίου περί διαμεσολάβησης.

Η Επιτροπή εξέδωσε την Πράσινη Βίβλο στην οποία επεσήμαινε ότι η ανάπτυξη των συγκεκριμένων μεθόδων επίλυσης διαφορών θα πρέπει να θεωρείται ως μία εναλλακτική, περισσότερο συναινετική, μέθοδος κοινωνικής ειρήνευσης και επίλυσης συγκρούσεων και διαφορών, η οποία σε πολλές περιπτώσεις είναι προσφορότερη από την επίλυση της εκάστοτε διαφοράς από τρίτο μέσω της προσφυγής στα δικαστήρια ή σε δαιτησία. Οι εναλλακτικές τεχνικές επίλυσης διαφορών, π.χ. η διαμεσολάβηση, επιτρέπουν στους αντιδίκους να αποκαθιστούν τον μεταξύ τους διάλογο προκειμένου να εξεύρουν ουσιαστική λύση στη διαφορά τους μέσω διαπραγματεύσεων, αντί να περιχαρακωθούν σε μία λογική σύγκρουσης και αντιπαράθεσης, από την οποία στο τέλος προκύπτει ένας νικητής κι ένας ηττημένος.

Στην Πράσινη Βίβλο διατυπώνονταν ερωτήματα που αναφέρονταν στα καίρια στοιχεία των διαφόρων εναλλακτικών τρόπων επίλυσης διαφορών, όπως είναι οι ρήτρες με τις οποίες συμφωνείται η προσφυγή στις σχετικές διαδικασίες, το πρόβλημα των προθεσμιών παραγραφής και άσκησης ένδικων μέσων, η απαίτηση της εμπιστευτικότητας, η εγκυρότητα των πράξεων συναίνεσης, η ισχύς των συμφωνιών που προκύπτουν από τέτοιες διαδικασίες (ιδίως από την άποψη της αναγκαστικής εκτέλεσης), η κατάρτιση των διαμεσολαβητών και λοιπών τρίτων, η διαπίστευσή τους και το καθεστώς ευθύνης τους.

Οι παραπάνω προσπάθειες κατέληξαν στην ψήφιση της Οδηγίας 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις διασυννοριακών διαφορών.

Στο πλαίσιο της ανωτέρω οδηγίας και σε εφαρμογή της ψηφίστηκε στην Ελλάδα ο Ν 3898/2010 με τον οποίο εισήχθη για πρώτη φορά στη χώρα μας ο θεσμός της διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Στο άρθρο αυτό μετά την καταγραφή του υφιστάμενου νομικού πλαισίου που διέπει το θεσμό της διαμεσολάβησης, σκιαγραφείται η έννοια της διαμεσολάβησης και η ακολουθούμενη διαδικασία που τηρείται συνήθως, τονίζονται τα πλεονεκτήματα που έχουν οι ενδιαφερόμενοι

για να προσφύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, αναφέρονται τα αποτελέσματα της διαμεσολάβησης καθώς και το πεδίο εφαρμογής που τυγχάνει αυτή και τέλος γίνεται αναφορά στον Ευρωπαϊκό Κώδικα Δεοντολογίας (όπου επισημαίνονται τα προσόντα του διαμεσολαβητή καθώς και οι αρχές που διέπουν τη διαμεσολάβηση), καθώς και στις ενέργειες που πραγματοποιούνται από τους αρμόδιους φορείς για να γίνει ευρύτερα γνωστός ο θεσμός της διαμεσολάβησης και να προωθηθεί, έτσι ώστε όλο και περισσότεροι ενδιαφερόμενοι να καταφεύγουν σε αυτή, και να αποτελεί η διαμεσολάβηση τον εναλλακτικό τρόπο επίλυσης διαφορών στον τομέα του Αστικού και Εμπορικού Δικαίου.

1. Νομικό Πλαίσιο

Ο θεσμός της διαμεσολάβησης ρυθμίζεται πλέον από ένα πλήγμα διατάξεων και νομικών κειμένων τόσο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και στο Εθνικό μας Νομικό σύστημα.

A. Κοινοτικό Νομικό Πλαίσιο

Το υφιστάμενο Νομικό Πλαίσιο στο πεδίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ως εξής:

I. Οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. (Σύμφωνα με το άρθρο 8 του προοιμίου της Οδηγίας οι διατάξεις οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στη διαμεσολάβηση για διασυννοριακές διαφορές, αλλήλα τα κράτη μέλη έχουν την δυνατότητα να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές και σε εσωτερικές διαδικασίες μεσολάβησης)

II. Ευρωπαϊκός Κώδικας Δεοντολογίας για τους Διαμεσολαβητές.

III. Πρόταση COM(2011)793 Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (Οδηγία ΕΕΚΔ).

IV. Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με την εφαρμογή στα κράτη μέλη της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση, τις συνέπειες της στη διαμεσολάβηση και την έγκριση της από τα δικαστήρια.

Β. Εθνικό νομικό πλαίσιο

I. Νόμος υπ' αριθμόν 3898/2010, (ΦΕΚ Α' 211/16.12.2012) «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις», όπως ο Νόμος αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 παράγραφος 9 της από 5.12.2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 237/5.12.2012).

Στο άρθρο 1 του Ν 3898/2010 αναφέρεται ότι σκοπός του Νόμου αυτού είναι α) η προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/52/ΕΚ και β) η θεσμοθέτηση εθνικών διαδικασιών διαμεσολάβησης.

Στη συνέχεια ακολούθησε η έκδοση Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών αποφάσεων που καθόριζαν επιμέρους λεπτομέρειες της διαδικασίας της διαμεσολάβησης καθώς και της κατάρτισης και διαπίστευσης των διαμεσολαβητών τα οποία αναφέρονται κατωτέρω.

II. Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθμόν 123/2011 (ΦΕΚ Α' 255/9.12.2011), «Καθορισμός όρων και προϋποθέσεων αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις».

III. Υπουργική Απόφαση 109088 οικ./12.12.2011 (ΦΕΚ Β' 2824/14.12.2011), «Διαδικασία αναγνώρισης τίτλων διαπίστευσης διαμεσολαβητών-Θέσπιση Κώδικα Δεοντολογίας διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και Καθορισμός κυρώσεων για παραβάσεις αυτού».

IV. Υπουργική Απόφαση 109087/2011 (ΦΕΚ 436/14.12.2011): «Συγκρότηση Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών».

V. Υπουργικές Αποφάσεις 34801/2012 και 34802/2012 (ΦΕΚ Β' 1363/26.4.2012), «Κανονισμός λειτουργίας της επιτροπής πιστοποίησης διαμεσολαβητών και καθορισμός της διαδικασίας ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών».

VI. Υπουργική Απόφαση 85485/2012 (ΦΕΚ Β' 2693/4.10.2012) «Καθορισμός παραβόλων διαμεσολάβησης».

VII. Υπουργική Απόφαση 1460 οικ./ΦΕΚ 281/Β'/13.2.2012, «Καθορισμός αμοιβής του διαμεσολαβητή».

2. Έννοια - Ορισμός διαμεσολάβησης

Σύμφωνα με το Ν 3898/2010 η διαμεσολάβηση ορίζεται ως «η *διαρθρωμένη Διαδικασία ανεξαρτήτως ονομασίας,*

στην οποία δύο ή περισσότερα μέρη μιας διαφοράς επιχειρούν εκουσίως να επιλύσουν με συμφωνία τη διαφορά αυτή με τη βοήθεια διαμεσολαβητή».

Με την διαμεσολάβηση αναζητείται με την παρουσία ενός τρίτου ανεξάρτητου προσώπου, του διαμεσολαβητή, μία συμβιβαστική λύση αποδεκτή από τα αντιμαχόμενα μέρη. Σημαντικό είναι ότι με την επίλυση της διαφοράς θα έχουν όφελος και οι δύο πλευρές. Ο διαμεσολαβητής δεν έχει δικαστικές αρμοδιότητες και προσπαθεί να διευκολύνει την επικοινωνία μεταξύ των μερών έτσι ώστε να επιτευχθεί η επίλυση της διαφωνίας. Η διαμεσολάβηση διακρίνεται για τον εθελοντικό και ευέλικτο χαρακτήρα της. Τα μέρη αποφασίζουν εάν θα επιλυθεί η διαφορά τους και με ποιο τρόπο. Η διαφορά επιλύεται με εκούσια συμφωνία. Στη διαδικασία αυτή κεντρικό ρόλο κατέχει ο Διαμεσολαβητής, ο οποίος, λόγω των ιδιαιτέρων τεχνικών που χρησιμοποιεί, ενεργεί καίρια και επιτρέπει να επεξεργαστούν τα μέρη διάφορες λύσεις έτσι ώστε να επιτευχθεί η επίλυση της διαφοράς, ακόμα και όταν οι προηγηθείσες διαπραγματεύσεις, είτε μεταξύ των ίδιων των μερών είτε μεταξύ των δικηγόρων τους, έχουν αποτύχει.

Ο διαμεσολαβητής προτρέπει τα μέρη να εξαλείψουν τα εμπόδια της μεταξύ τους επικοινωνίας, να συζητήσουν τα θέματα που τους απασχολούν, να λύσουν παρεξηγήσεις, να καθορίσουν τα βασικά συμφέροντα ή τις ανησυχίες τους, να βρουν πεδία συμφωνίας και να ενσωματώσουν τη συμφωνία τους σε κοινό κείμενο.

Η Διαμεσολάβηση του Ν 3898/2010 διακρίνεται τόσο σε σχέση με τη διαδικασία ενώπιον των Δικαστηρίων και με τη Διαιτησία από την οποία προκύπτει εκτελεστέα απόφαση, όσο και από την δικαστική μεσολάβηση (Ν 4055/2012) που αποτελεί και αυτή μία μορφή μεσολάβησης αλλήλα στα πλαίσια του δικαστικού συστήματος.

3. Προσφυγή στη διαμεσολάβηση

Σύμφωνα με το Νόμο (άρθρο 3 του Ν 3898/2010) η προσφυγή στη διαμεσολάβηση μπορεί να γίνει:

A. Με εκούσια συμφωνία

Τα μέρη έχουν την δυνατότητα να συμφωνήσουν να προσφύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης είτε πριν ξεκινήσει η εκκρεμοδικία είτε και κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας.

Β. Με κλήση από το δικαστήριο για διαμεσολάβηση

Τα μέρη μπορεί να κληθούν να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση από το δικαστήριο στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση. Εάν τα μέρη συμφωνήσουν τότε το Δικαστήριο αναβάλλει υποχρεωτικά τη συζήτηση της υπόθεσης σε δικάσιμο μετά την πάροδο τριών μηνών και όχι πέρα από έξι μήνες.

Γ. Με υποχρεωτική διαμεσολάβηση

Μπορεί η προσφυγή στη διαμεσολάβηση είτε να διαταχθεί από δικαστήριο άλλου Κράτους Μέλους είτε να επιβάλλεται υποχρεωτικά από το Νόμο.

Σε κάθε περίπτωση η προσφυγή στη διαμεσολάβηση και μέχρι να περατωθεί η διαδικασία αυτής, αποκλείει τη διαδικασία ενώπιον των Δικαστηρίων.

4. Διαδικασία διαμεσολάβησης – Μέθοδος

Τα μέρη αφού επιλέξουν διαμεσολαβητή, είτε από κοινού με συμφωνία τους είτε από τρίτο πρόσωπο κοινής αποδοχής(από σχετικό κατάλογο των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών που τηρεί η Γενική Διεύθυνση Διοίκησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης), προσέρχονται σε κοινή συνάντηση υποχρεωτικά με τους δικηγόρους τους και ενημερώνονται αναλυτικά από το διαμεσολαβητή για τη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Ο διαπιστευμένος διαμεσολαβητής λαμβάνει μέριμνα ούτως ώστε τα μέρη να κατανοούν τα χαρακτηριστικά της διαδικασίας, καθώς και τον ρόλο τόσο του ίδιου όσο και των μερών. Ο διαμεσολαβητής πρέπει να βεβαιωθεί, ιδίως, ότι πριν από την έναρξη της διαμεσολάβησης τα μέρη έχουν κατανοήσει και συμφωνήσει ρητώς του όρους και τις προϋποθέσεις. Στη συνέχεια τα μέρη παρουσιάζουν τις απόψεις τους για την υφιστάμενη διαφορά. Ο διαμεσολαβητής μπορεί να συναντήσει το κάθε μέρος ξεχωριστά, έτσι ώστε να του εξηγηθεί εμπιστευτικά η αντίληψη του κάθε μέρους για τη διαφορά καθώς και η θέση του, οι στόχοι του, οι επιδιώξεις του και οι προσδοκίες του για την επίλυση της διαφοράς. Εξάλλου όλη η διαδικασία της διαμεσολάβησης χαρακτηρίζεται από το απόρρητο, την εμπιστευτικότητα και τη μη περαιτέρω κοινοποίηση των πληροφοριών. Ο διαμεσολαβητής τηρεί την αρχή της εμπιστευτικότητας και τους κανόνες δεοντολογίας που εφαρμόζονται διεθνώς. Διατυπώνει ερωτήσεις για διάφορα θέματα που μπορούν να βοηθήσουν στην επίλυση της διαφοράς και προσπα-

θεί να επικεντρώσει τα μέρη στα σημεία σύγκλησης των απόψεων τους έτσι ώστε να οδηγηθούν σε κοινά αποδεκτά, βιώσιμη και επωφελή και για τα δύο μέρη συμφωνία. Εκφράζει την άποψη του μόνο όταν ομόφωνα του ζητηθεί και δεν αποφασίζει για το δίκαιο και το σωστό καθώς στη διαδικασία της διαμεσολάβησης δεν ενεργεί ούτε με την ιδιότητα του δικαστή, ούτε με την ιδιότητα του διαιτητή. Η διαδικασία της διαμεσολάβησης χαρακτηρίζεται από την ανοικτή επικοινωνία ανάμεσα στα μέρη και το διαμεσολαβητή με σκοπό την κατανόηση της άλλης πλευράς (συναισθηματική ή εμπιωματική κατανόηση). Ο διαμεσολαβητής επαναλαμβάνει με δικά του λόγια τις τοποθετήσεις των μερών, τους δίνει όμως κυρίως την ευκαιρία να εκφραστούν και να εκθέσουν τους λόγους της διαφοράς τους. Θέτει τους κανόνες της διαδικασίας, διευκολύνει το διάλογο, συνοψίζει και επιβεβαιώνει τα βασικά σημεία της επικοινωνίας και κρατάει σημειώσεις με όλες τις αναγκαίες πληροφορίες. Ο διαμεσολαβητής δεν ενδιαφέρεται για τη νομική βασιμότητα της υπόθεσης. Η ενδεχόμενη συμφωνία θα προκύψει μετά από την ανάδειξη και την συνεκτίμηση όλων των στοιχείων ακόμη και των μη νομικών που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των μερών. Τα εμπλεκόμενα μέρη μπορούν ρεαλιστικά να αξιολογήσουν τις θέσεις τους και να ερευνήσουν χωρίς δέσμευση και κίνδυνο τις επιλογές επίλυσης της διαφοράς τους.

Η διαμεσολάβηση μπορεί να ολοκληρωθεί σε μία μέρα ή και σε λιγότερο. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας της διαμεσολάβησης είτε αυτή καταλήξει σε αμοιβαία συμφωνία, είτε αποτύχει, συντάσσεται πρακτικό διαμεσολάβησης.

Παρόλο που η διαδικασία της διαμεσολάβησης διακρίνεται από την ευελιξία της, ενδεικτικά θα μπορούσε σχηματοποιημένα να συμπεριλαμβάνει τα εξής στάδια:

- (1) Έναρξη της διαδικασίας: Γίνεται η ενημέρωση των μερών και η επεξήγηση της διαδικασίας, καθορίζεται ο ρόλος των συμμετεχόντων, ο καθορισμός της αμοιβής του διαμεσολαβητή και αναφέρονται ειδικότερα θέματα (απόρρητο, τήρηση εμπιστευτικότητας κ.λπ.).
- (2) Συγκέντρωση στοιχείων: τοποθέτηση των μερών διερεύνηση και διασαφήνιση του αντικειμένου της διαπραγμάτευσης, των θεμάτων και της διαφοράς.
- (3) Αποσαφήνιση συμφερόντων: διερεύνηση των συμφερόντων των συμμετεχόντων σε σχέση με τη διαφορά και την επίλυσή της.

(4) Επεξεργασία λύσεων: προσπάθειες επίλυσης της διαφοράς και ιδιαίτερες συναντήσεις του διαμεσολαβητή με το κάθε μέρος.

(5) Διευθέτηση και συμβιβασμός: η συμφωνία καταχωρείται σε πρακτικό που συντάσσεται το οποίο μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστό.

5. Ευρωπαϊκός Κώδικας Δεοντολογίας για διαμεσολαβητές

Στον Ευρωπαϊκό Κώδικα Δεοντολογίας καθορίζονται ορισμένες αρχές, τις οποίες οι επιμέρους διαμεσολαβητές μπορούν να επιλέξουν οικειοθελώς να τηρούν.

A. Αρχές που διέπουν τη διαμεσολάβηση και τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές

Σημαντικός παράγοντας επιτυχίας της διαμεσολάβησης είναι η εγγύηση της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας του διαμεσολαβητή.

α. Τυχόν περιστάσεις οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν ή εγείρουν υπόνοιες ότι επηρεάζουν την αμεροληψία του διαμεσολαβητή πρέπει να γνωστοποιούνται από τον διαμεσολαβητή στα μέρη πριν την ανάληψη των καθηκόντων του ή τη συνέχιση άσκησης αυτών. Σε τέτοιες περιπτώσεις ο διαμεσολαβητής επιτρέπεται να αποδεχθεί να αναλάβει καθήκοντα διαμεσολαβητή ή να εξακολουθήσει να τα ασκεί μόνο εφόσον είναι βέβαιος ότι είναι σε θέση να διεξαγάγει τη διαμεσολάβηση με πλήρη ανεξαρτησία, ούτως ώστε να διασφαλίζεται πλήρης αμεροληψία. Απαραίτητη όμως είναι η ρητή συγκατάθεση των μερών. Η υποχρέωση γνωστοποίησης τέτοιων περιστάσεων ισχύει καθ' όλη τη διάρκεια της διαμεσολάβησης.

β. Ο διαμεσολαβητής πρέπει να ενεργεί διαρκώς και να δίδει την εντύπωση ότι ενεργεί με αμεροληψία έναντι των μερών και να μεριμνά για την ισότιμη εξυπηρέτηση τους στα πλαίσια της διαμεσολάβησης

B. Προσόντα, διορισμός και αμοιβή των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών

Στον Κώδικα Δεοντολογίας υπάρχουν διατάξεις που αναφέρονται στα προσόντα, στο διορισμό, την αμοιβή του διαμεσολαβητή, χωρίς όμως η τήρηση του άνω Κώδικα να θίγει την εφαρμογή της Εθνικής Νομοθεσίας στα επιμέρους ζητήματα.

Προσόντα: Ο διαπιστευμένος διαμεσολαβητής πρέπει να είναι καταρτισμένος και να διαθέτει ειδικές γνώσεις σε

θέματα διαμεσολάβησης. Στους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται η κατάλληλη επαγγελματική κατάρτιση και η διαρκής ενημέρωση της εκπαίδευσης και της πρακτικής τους εξάσκησης όσον αφορά τις διαδικασίες διαμεσολάβησης, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν σχετικών προτύπων ή συστημάτων διαπίστευσης.

Διορισμός: Ο διαμεσολαβητής πρέπει να συνεννοείται με τα μέρη σχετικά με τις κατάλληλες ημερομηνίες για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης. Πριν αποδεχθεί τον διορισμό του, ο διαμεσολαβητής πρέπει να βεβαιωθεί ότι διαθέτει τις γνώσεις και τα προσόντα που απαιτούνται για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης και της εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών, και εφόσον του ζητηθεί να παρέχει στα μέρη πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την πείρα του.

Αμοιβή: Ο διαμεσολαβητής οφείλει σε κάθε περίπτωση να παρέχει στα μέρη πλήρη ενημέρωση για τον τρόπο αμοιβής που σκοπεύει να εφαρμόσει, εκτός εάν οι σχετικές πληροφορίες έχουν ήδη παρασχεθεί. Ο διαμεσολαβητής δεν αποδέχεται την αποστολή του πριν όλα τα μέρη της εκάστοτε διαφοράς συμφωνήσουν με τις αρχές που ισχύουν για την αμοιβή του.

6. Αποτελέσματα της διαμεσολάβησης

A. Εκτελεστότητα των συμφωνιών

Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας της διαμεσολάβησης ο διαμεσολαβητής συντάσσει το πρακτικό της διαμεσολάβησης στο οποίο περιέχονται μεταξύ των άλλων στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 9 του Ν 3898/2010, είτε η συμφωνία στην οποία κατέληξαν τα μέρη είτε η διαπίστωση της αποτυχίας της διαμεσολάβησης. Το πρακτικό αυτό υπογράφεται από όλους (διαμεσολαβητή, ενδιαφερόμενους που προσφύγανε στην διαμεσολάβηση και πληρεξούσιους δικηγόρους των μερών), και εφόσον η διαμεσολάβηση έχει περατωθεί με επιτυχία μπορεί να κατατεθεί με επιμέλεια του διαμεσολαβητή στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου της Περιφέρειας όπου διεξήχθη η διαμεσολάβηση. Εάν στο πρακτικό της διαμεσολάβησης περιέχεται συμφωνία των μερών για ύπαρξη αξίωσης που μπορεί να εκτελεστεί αναγκαστικά, το πρακτικό αυτό της διαμεσολάβησης αποτελεί εκτελεστό τίτλο σύμφωνα με το άρθρο 904 παρ. 2 εδάφιο γ' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Β. Παραγραφή και αποσβεστικές προθεσμίες

Η προσφυγή στη διαμεσολάβηση κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν 3898/2010 και καθ' όλο το χρονικό διάστημα που εξελίσσεται η διαδικασία της διαμεσολάβησης έχει ως συνέπεια τη διακοπή της παραγραφής και της αποσβεστικής προθεσμίας ασκήσεως των αξιώσεων.

Η παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία που διακόπηκαν με την επιφύλαξη των άρθρων 261 επ. του Αστικού Κώδικα αρχίζουν και πάλι έπειτα από την λήξη της διαμεσολάβησης (είτε με την σύνταξη πρακτικού αποτυχίας, είτε με την επίδοση δήλωσης αποχώρησης από την διαμεσολάβηση, είτε με τον οποιοδήποτε τρόπο κατάργησης της διαμεσολάβησης).

Γ. Απόρρητο της διαμεσολάβησης - Υποχρέωση εμπιστευτικότητας

Η διαδικασία της διαμεσολάβησης έχει απόλυτο εμπιστευτικό χαρακτήρα και δεν τηρούνται πρακτικά στα οποία να καταγράφονται οι πληροφορίες και οι λεπτομέρειες των αναλυόμενων υποθέσεων. Ο διαμεσολαβητής επικοινωνεί με καθένα από τα μέρη χωρίς όμως να κοινοποιεί σε κανέναν πληροφορίες παρά μόνο κατόπιν συμφωνίας. Ο διαμεσολαβητής δεν εξετάζεται ως μάρτυρας, ούτε υποχρεούται να προσκομίσει σε επόμενες δίκες ή διαιτησίες στοιχεία που προκύπτουν από τη διαδικασία διαμεσολάβησης ή έχουν σχέση με αυτήν. Στον κανόνα αυτό όμως υπάρχει εξαίρεση αν επιβάλλεται από κανόνες δημόσιας τάξεως, ή συμφωνήσουν αντίθετα τα μέρη.

7. Πεδίο εφαρμογής

Στο άρθρο 2 Ν 3898/2010 με τίτλο «Υπαγόμενες διαφορές», ορίζεται ότι διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση «*με συμφωνία των μερών, αν αυτά έχουν την εξουσία να διαθέτουν το αντικείμενο της διαφοράς*». Το πότε τα μέρη έχουν την εξουσία να διαθέσουν το αντικείμενο της διαφοράς τους κρίνεται αρχικά από το ισχύον εσωτερικό δίκαιο. Σύμφωνα με το άρθρο 3 του Αστικού Κώδικα η ιδιωτική βούληση δεν μπορεί να αποκλείσει την εφαρμογή κανόνων δημόσιας τάξης.

Σύμφωνα με τους ορισμούς της οδηγίας δεν μπορούν να λυθούν με διαμεσολάβηση υποθέσεις φορολογικής, τελωνειακής ή διοικητικής φύσης ή υποθέσεις που αφορούν αξιώσεις κατά του κράτους λόγω πράξεων ή παραλείψεων του κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας.

Σύμφωνα με τη διεθνή πρακτική στη διαμεσολάβηση μπορούν να υπαχθούν οι ακόλουθες περιπτώσεις:

Υποθέσεις πεδίου οικογενειακού δικαίου

Ενδεικτικά διαφορές για επιδίκαση διατροφής, για την επιμέλεια και επικοινωνία ανηλίκων τέκνων κ.λπ. (όχι όμως και η κατάργηση ή ο περιορισμός της νόμιμης μοίρας).

Υποθέσεις πεδίου εργατικού δικαίου

Ενδεικτικά διαφορές για την καταβολή μισθού, υπερωριών, δώρων, επιδομάτων κ.λπ., διαφορές που μπορεί να προκύψουν από μεταβολή των όρων εργασίας, από προσβλητική σε βάρος εργαζομένου συμπεριφορά, η παρενόχληση, καθώς και διαφορές μεταξύ των ίδιων των εργαζομένων κ.λπ.

Υποθέσεις πεδίου εμπορικού δικαίου

Ενδεικτικά διαφωνίες κατά τον τερματισμό ή την αλλαγή όρων σε μακροχρόνιες εμπορικές σχέσεις μεταξύ ελληνικών επιχειρήσεων και αλλοδαπών, διαφορές εντός οικογενειακών επιχειρήσεων, εμπορικά σήματα, ευρεσιτεχνίες, πτωχεύσεις.

Υποθέσεις πεδίου ασφαλιστικού δικαίου

Ενδεικτικά διαφωνίες ως προς τον καθορισμό αποζημίωσης από ασφαλιστικές συμβάσεις, διαφωνίες που προκύπτουν από τροχαία ατυχήματα,

Υποθέσεις πεδίου μισθωτικών διαφορών

Ενδεικτικά περιπτώσεις για μείωση μισθώματος λόγω οικονομικής κρίσης, διαφωνίες μεταξύ συνιδιοκτητών σε πολυκατοικίες,

Υποθέσεις πεδίου κατασκευαστικών διαφορών

Ενδεικτικά διαφωνίες που μπορεί να προκύψουν κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου και μπορεί να αφορούν την τιμολόγηση των εργασιών, ή την τιμολόγηση επιπλέον εργασιών, εργασίες με κακοτεχνία κ.λπ.

Υποθέσεις πεδίου αθλητικής φύσης και αθλητικών διαφορών

Ενδεικτικά οικονομικές διαφορές που μπορεί να προκύψουν μεταξύ αθλητών, προπονητών.

Τέλος υπάρχει ένα ευρύ πεδίο άλλων υποθέσεων που εντοπίζονται κυρίως σε ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας, καταναλωτικής συμπεριφοράς, ηλεκτρονικού εμπορίου και ναυτικών υποθέσεων.

8. Πληροεκτήματα

Η Διαμεσολάβηση αποτελεί σύγχρονο τρόπο επίλυσης διαφορών με σπουδαιότερο πλεονέκτημα τη διασφάλιση, ότι τα μέρη συμμετέχουν ενεργά σε μια εμπιστευτική διαδικασία, ότι μπορούν να «ακουστούν» από κάποιον ανεξάρτητο και ουδέτερο τρίτο και μάλιστα σε «ιδιαιτέρες» συναντήσεις μαζί του και ότι τα ίδια τα μέρη (και όχι ο τρίτος) αποφασίζουν για το αποτέλεσμα, για την τελική λύση, η οποία είναι προς το συμφέρον και των δυο πλευρών.

Η Διαμεσολάβηση προσφέρει πολλά πλεονεκτήματα. Ενδεικτικά μπορούν να αναφερθούν:

- η ταχύτητα, αποτελεσματικότητα και ευελιξία,
- το χαμηλό κόστος (σε σύγκριση με τη δικαστική διαμάχη και τη διαιτησία),
- η εύκολη «πρόσβαση» και η απλότητα της διαδικασίας, που είναι απαλλαγμένη από δικονομικούς τύπους και διεξάγεται σε εμπιστευτική βάση,
- η διασφάλιση της ενεργητικής συμμετοχής των μερών,
- ο προσανατολισμός στα ουσιαστικά συμφέροντα των εμπλεκόμενων και όχι στα τυπικά δικαιώματά τους,
- ο μη δεσμευτικός χαρακτήρας της διαδικασίας, αφού τα μέρη είναι ελεύθερα να αποχωρήσουν όποτε το επιθυμούν,
- η διασφάλιση των δικαιωμάτων των μερών, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να προσφύγουν σε δικαστήριο, εκτός βέβαια αν η διαμεσολάβηση καταλήξει σε συμφωνία.

Η προοπτική διατήρησης καλών σχέσεων μεταξύ των μερών.

Ενδεχόμενο μελλοντικής συνεργασίας και διαφύλαξης της ευρύτερης κοινωνικής ειρήνης.

Η πιθανότητα λήξης μιας συνεργασίας με φιλικό τρόπο.

Με την διαμεσολάβηση γίνεται εμβάθυνση στις ανθρώπινες σχέσεις και επιδιώκεται η αποκατάσταση των σχέσεων.

9. Ενέργειες για ενημέρωση και προώθηση του θεσμού της διαμεσολάβησης

Έχουν γίνει ήδη σημαντικές εκδηλώσεις για τη διαμεσολάβηση στην Ελλάδα. Η Ευρωπαϊκή επιτροπή διοργανώνει κύκλο εκδηλώσεων και ενημερωτική εκστρατεία μεγάλης κλίμακας με στόχο την προβολή της διαμεσο-

λάβησης ως εναλλακτικής μεθόδου επίλυσης διαφορών. Μεταξύ άλλων εκδηλώσεων που έχουν γίνει από διάφορους φορείς θα πρέπει να σημειωθούν ως πιο πρόσφατες οι εξής:

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τη συμβολή του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η Ακαδημία Ευρωπαϊκού Δικαίου (ERA) οργάνωσαν ημερίδα με τίτλο «Διαμεσολάβηση στην Ελλάδα: Ευρωπαϊκό και Εθνικό θεσμικό πλαίσιο και πρακτική στις 30 Ιουνίου 2012» στο Διεθνές Συνεδριακό Κέντρο του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών. Επίσης με μεγάλη επιτυχία οργάνωσαν το πρώτο διαδραστικό εργαστήριο Διαμεσολάβησης στη Θεσσαλονίκη στις 23-24 Νοεμβρίου 2012 και το δεύτερο διαδραστικό εργαστήριο Διαμεσολάβησης στην Πάτρα στις 25 και 26 Ιανουαρίου 2013.

Τα εργαστήρια αποσκοπούσαν στην ενημέρωση ως προς το ευρωπαϊκό και ελληνικό θεσμικό πλαίσιο καθώς και στην ανάδειξη πρακτικών πτυχών της Διαμεσολάβησης, με τη διοργάνωση πρακτικών ασκήσεων που εξοικείωσαν τους συμμετέχοντες με τις σχετικές διαδικασίες.

Οι ομάδες των συμμετεχόντων αποτελούνταν από δικηγόρους, δικαστές, δικαστικούς υπαλλήλους και συμβολαιογράφους, προκειμένου να εξασφαλιστεί η επαφή και η αλληλεπίδραση μεταξύ νομικών από διαφορετικούς κλάδους και να κατανοηθεί καλύτερα ο τρόπος ενσωμάτωσης της Διαμεσολάβησης στην τρέχουσα δικαστική πρακτική.

Επίσης πρόκειται να διεξαχθεί στις 5 και 6 Απριλίου 2013 στο Ηράκλειο Κρήτης το 3ο διαδραστικό εργαστήριο Διαμεσολάβησης.

Ο Σύνδεσμος Ανωνύμων Εταιρειών και Εταιρειών Περιορισμένης Ευθύνης, το Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας και το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο οργάνωσαν ημερίδα στις 27 Νοεμβρίου 2012 με τίτλο «Διαμεσολάβηση: Αποτελεσματικό εργαλείο για τον σύγχρονο επιχειρηματία».

Παρόλες τις προσπάθειες που γίνονται ο θεσμός της διαμεσολάβησης δεν έχει αρχίσει ακόμη να εφαρμόζεται στην πράξη. Ήδη όμως έχουν διαπιστευθεί οι πρώτοι διαμεσολαβητές. Προκειμένου να αντιμετωπίσει το έλλειμμα πληροφόρησης το άρθρο 9 της οδηγίας απαιτεί από τα Κράτη Μέλη να ενθαρρύνουν την ενημέρωση του γενικού τερου κοινού, ιδίως μέσω διαδικτύου, για το πώς μπορεί

κανείς να έρθει σε επαφή με διαμεσολαβητές καθώς και με οργανώσεις παροχής υπηρεσιών διαμεσολάβησης.

Οι εμπλεκόμενοι φορείς δεν είναι επαρκώς ενημερωμένοι. Πρέπει να αναδειχθούν τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης έτσι ώστε να υπάρχει πληρέστερη κατανόηση τόσο των πλεονεκτημάτων όσο και των μειονεκτημάτων των υφιστάμενων μηχανισμών επίλυσης διαφορών.

Πρέπει να γίνει ενημέρωση και γνωριμία του θεσμού στους πολίτες και στις επιχειρήσεις. Από τη Διεθνή εμπειρία προκύπτει ότι όσοι έχουν γνωρίσει και εξοικειωθεί με τη διαμεσολάβηση, θα καταφύγουν σε αυτή για την επίλυση της διαφοράς αν ανακύψει οποιαδήποτε διαφωνία.

Πρέπει να γίνει ενημέρωση και γνωριμία του θεσμού στους δικηγόρους, οι οποίοι θα έχουν ποια και ένα νέο ρόλο. Ο ρόλος τους δεν θα είναι η νίκη στο δικαστήριο και η επικράτηση στον αντίδικο, αλλά η αποδοτική συνεργασία για την επίτευξη λύσης. Οι δικηγόροι θα πρέπει να συζητήσουν με τους πελάτες τους τον εναλλακτικό τρόπο της εξωδικαστικής επίλυσης της διαφοράς τους με την προσφυγή στη διαδικασία της διαμεσολάβησης.

Πρέπει να γίνει ενημέρωση και γνωριμία του θεσμού στους δικαστές, οι οποίοι έχοντας εξοικείωση με την διαμεσολάβηση θα κρίνουν και θα προτείνουν στους διαδίκους την προσφυγή τους σε αυτήν.

Είναι προφανές ότι για να καλυφθεί το έλλειμμα ενημέρωσης θα πρέπει να υπάρξουν και να θεσπιστούν κίνητρα και μεθοδευμένες ενέργειες. Θα πρέπει στις νέες συμβάσεις να υπάρχει η πρόνοια ώστε να συμπεριλαμβάνονται ρήτρες διαμεσολάβησης για μελλοντικές διαφορές. Με τον τρόπο αυτό οι συμβαλλόμενοι γνωρίζουν ότι πριν ακόμα προσφύγουν στο Δικαστήριο, παρέχεται η δυνατότητα με διάλογο ναλυθεί η διένεξή τους.

II. Επίλογος - Συμπεράσματα

Βρισκόμαστε μπροστά σε μία νέα πρόκληση. Η κοινωνία μας πρέπει με την κατάλληλη προετοιμασία να δεχθεί να υιοθετήσει το θεσμό της διαμεσολάβησης. Η επιτυχία του θεσμού εξαρτάται από όλους μας. Πρωταρχικός παράγοντας είναι η ενημέρωση και κατόπιν η βούληση και η εφαρμογή στην πράξη ενός νέου, καινούργιου τρόπου εναλλακτικής επίλυσης διαφορών. Η διογκούμενη συσσώρευση δικαστικών υποθέσεων και η δυσφορία μη έγκαιρης απονομής δικαιοσύνης πιέζουν προς αυτή την κατεύθυνση. Πιέζουν για την εφαρμογή ενός εναλλακτι-

κού τρόπου ταχύτερης επίλυσης των αστικών και εμπορικών διαφορών. Η κατάλληλη ενημέρωση σε συνδυασμό με τη δυνατότητα ανα πάσα στιγμή καταφυγής στην τακτική δικαιοσύνη μπορεί να παρακάμψει δισταγμούς και αμφιβολίες.

Η διαμεσολάβηση, όμως, έχοντας λιγότερο οικονομικό κόστος δύναται να καταστήσει μη ελκυστική την προσφυγή στα δικαστήρια. Οι επιχειρήσεις, είτε μικρές, είτε μεσαίες, είτε μεγάλες έχουν όφελος από την ταχύτερη επίλυση των διαφορών. Οι ξένες εταιρείες προφανώς επιθυμούν η επίλυση των διαφορών τους με τις ελληνικές, να επιτυγχάνεται με τη διαδικασία της διαμεσολάβησης που τους είναι ήδη γνωστή από την αντίστοιχη εφαρμογή στη χώρα τους, το ίδιο ισχύει και για τους ξένους επενδυτές. Η εφαρμογή της Διαμεσολάβησης είναι πόλος έλξης για τους ξένους επενδυτές. Οι επενδυτές αποφεύγουν συναλλαγές σε μία χώρα που η Δικαιοσύνη λειτουργεί με βραδείς ρυθμούς και πολύπλοκες διαδικασίες. Η χώρα μας έχει τις περισσότερες καταδίκες από όλα τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης για παραβίαση του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου, που αφορά αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στην απονομή δικαιοσύνης.

Αξιολογώντας τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης και δεδομένου της ευελιξίας της διαδικασίας αλλά και της εμπιστευτικότητας που προβλέπεται, τα μέρη που προσφεύγουν σε αυτή ξέρουν ότι εάν η διαμεσολάβηση πετύχει, στην κοινή εκούσια συμφωνία τους, δεν θα υπάρχουν νικητές και ηττημένοι, αλλά θα έχουν ικανοποιηθεί τα αλληθινά συμφέροντα τους και με βέβαιη πιθανότητα να συνεχιστούν οι κοινωνικές ή επαγγελματικές σχέσεις ανάμεσά τους. Με τη βοήθεια αμερόληπτων, ανεξάρτητων και ικανών διαπιστευμένων διαμεσολαβητών η λύση προσαρμόζεται και διαμορφώνεται σύμφωνα με τις ανάγκες των μερών και αποφεύγεται η αντιδικία. Ακόμα και εάν δεν πετύχει η διαμεσολάβηση, δεν επηρεάζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των μερών και η διαφωνία τους μπορεί ναλυθεί από την τακτική δικαιοσύνη. Εξασφαλίζοντας την εγγύηση εμπιστοσύνης και επαγγελματικής ακεραιότητας των διαμεσολαβητών ο θεσμός της διαμεσολάβησης μπορεί να πετύχει και να βοηθήσει στην επίλυση διαφορών. Χρειάζεται όμως αλλαγή νοοτροπίας καθώς και τόλημη στις νέες αλλαγές. Χρειάζεται να πιστέψουμε και να στηρίξουμε θερμά και έμπρακτα το νέο θεσμό.

Η κοινωνία απαιτεί μια νέα προσέγγιση για να επιλύονται οι διαφωνίες αποτελεσματικότερα. Η διαμεσολάβηση είναι η νέα αυτή προσέγγιση.

Πηγές

- *Ηλιακόπουλος Η.*, Ο νέος θεσμός της διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕφΑΔ 2012,21.
- *Κολτσάκη Ε.*, Διαμεσολάβηση στην Ελλάδα: Ευρωπαϊκό και Εθνικό θεσμικό Πλαίσιο και Πρακτική, (διαδραστικό εργαστήριο Πάτρα 25-26 Ιανουαρίου 2013).
- *Παπαδογεωργάκη Ν.*, Στοιχεία επιτυχίας του θεσμού της διαμεσολάβησης, (διαδραστικό εργαστήριο Πάτρα 25-26 Ιανουαρίου 2013).

- Διαμεσολάβηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση - Μια εισαγωγή (παρουσίαση του Dr Felix Steffek, Ινστιτούτο Max Planck Συγκριτικού και Διεθνούς Ιδιωτικού Δικαίου, Αμβούργο).

- Παρουσίαση της διαμεσολάβησης ως εναλλακτικού τρόπου επίλυσης διαφορών (παρουσίαση του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας).

Ιστότοποι

www.hellenic-mediation.gr (Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας)

www.gm-mediation.com (Ελληνικό Ινστιτούτο Διαμεσολάβησης)

www.diamesolavisi.com

ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΕΒΕ

ΑΘΗΝΑ Μαυρομικάλη 23, Τηλ.: 210 3678800 (30 γραμμές), ΑΘΗΝΑ Μαυρομικάλη 2, Τηλ.: 210 3607521,
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Φίλωνος 107-109, Τηλ.: 80 111 70 111, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ Φράγκων 1, Τηλ.: 2310 532134,
ΠΑΤΡΑ Κανάρη 28-30, Τηλ.: 2610 361600

www.nb.org • e-mail: info@nb.org